

første Linier, som indlede disse Omsætningstal, ganske det, man har tænkt sig, der skulde staa. Der staar: „Forholdet mellem nugældende Maal og Vægt og metrisk Maal og Vægt bliver i alle offentlige og private Forhold at beregne saaledes“, og saa følge de mange Omsætningstal, hvor f. Eks. en Tomme skal være 2,615 Centimeter. Der er ikke mange Mennesker i dette Land, som kunne maale saa nøje, at en Tomme bliver 2,615 Centimeter, og det skal dog gælde ogsaa i private Forhold. Naturligvis skal der, for saa vidt der bliver Tale om retslige Forhold, være bestemte Omsætningstal, men det forekommer mig, som sagt, at de nærmere Bestemmelser bør træffes i en kgl. Anordning, og da man ikke har kunnet tage alle Omsætningstal med, maa man, hvad der ogsaa er foreslaaet, henlægge det, man ikke har faaet med, til en saadan, men naar saa er, vil det ikke være ganske urimeligt at lægge det hele hen til en kgl. Anordning. Dog er det naturligvis med Hensyn til Hovedsagen mindre væsentligt.

Af de Udtalelser, som faldt fra den første ærede Taler, maa man formode, at man fra alle Sider kan blive enig om Lovforslagets Gennemførelse, og det betragter jeg som overordentlig glædeligt, da nu Danmark er det eneste Land, i hvilket der ikke findes nogen Lov om Metersystemets Indførelse til Trods for, at vi have vedtaget en Række Love — sidst tror jeg, det var Loven om Fabriks- og Arbejdstilsyn —, hvor Metersystemet er indført, ligesom der ogsaa i det Toldlovsforslag, som for Tiden behandles, er taget Hensyn til Metersystemet. Det er alene af den Grund naturligt, at man gennemfører Loven, og vi fra vor Side slutte os ganske til den.

K. Pedersen: Ogsaa jeg kan anbefale det foreliggende Forslag. Naar Folketinget ikke før er naaet længere med denne Sag, har det neppe ligget i, at man i og for sig har haft noget mod Systemets Indførelse, men det har vistnok ligget i, at man har været bange for den Ulempe, det vilde medføre overfor Befolkningen. For saa vidt kan jeg godt forstå denne Frygt, men nu skulde vel Tiden være inde til at gennemføre Systemet, idet vi ingenlunde ere saa fremmede for det, som man har villet give det Udseende af. Dette System har været omtalt og indøvet i vore Skoler i mange Aar, saa Ungdommen er ikke fremmed derfor, og naar Forslaget er forelagt nu, er det sikkert sket under Indtryk-

ket af, at nu maa Danmark komme med paa dette Omraade. Det har heller ikke manglet paa Opfordringer fra Korporationer eller Organisationer til Rigsdagen om at gennemføre dette System, og skønt jeg meget godt kan se, at det vil være noget, inden den almindelige Befolkning bliver kendt med Systemet, og at det vil volde de ældre megen Vanskelighed, tror jeg ikke, at man kan udskyde Tiden for Gennemførelsen af Metersystemet, da Landene om os have antaget det, og vi maa indrømme, at det i saa godt som alle Henseender overgaar det, vi have nu. Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Forslag.

Emil Petersen: Det er, saa vidt jeg ved, tiende Gang, et Forslag som dette bliver forelagt for Rigsdagen. Een Gang — det var i Samlingen 1888—89 — blev Forslaget vedtaget af Folketinget, men der var knyttet en Bestemmelse dertil, som Landstinget ikke vilde gaa ind paa, og derfor strandede Loven. Denne Bestemmelse gik ud paa, at Justervæsenet skulde gaa umiddelbart ind under Staten, ikke mere sortere under Københavns Magistrat, som Tilfældet er nu. Paa en Maade er saaledes Folketinget bundet ved dette Forslag, og jeg vil ønske, at vor nuværende højtærede Indenrigsminister maa faa Lykke til at gennemføre det, saa det ikke skal lide samme ranke Skæbne som tidligere. Efter det Tillidsforhold, hvori den højtærede Minister staar til dette Ting, maa vi have godt Haab om, at det nu skal lykkes at føre Forslaget igennem Folketinget og da i en saadan Skikkelse, at det ogsaa vinder Tilslutning i det andet Ting. Der ligger en stærk Opfordring for os til at gaa ind paa Metersystemet deri, at alle Lande i Europa have indført det. Det medfører ganske vist ikke nogen absolut Nødvendighed for os, men det forekommer mig dog, at naar først Systemet bliver indarbejdet her, vil det medføre en betydelig Lettelse i mangfoldige Forhold, at vi have Maal og Vægtenheder fælles med hele det øvrige Europa og flere andre civiliserede Lande.

Hver Gang Forslaget har været til Behandling her i Tinget, har det vundet principiel Tilslutning. Unigheden har kun drejet sig om Tidspunktet, hvornaar man skulde gaa over til obligatorisk Indførelse af metrisk Maal og Vægt. Og hvad er det da, der har bevæget Folketinget til at være tilbageholdende paa dette Punkt? Jeg kan ikke se rettere, end at det har været Frygten